

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2176	Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν 14 Ἀπριλίου 2019 ἑσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Καλλιστεῖα

Φθάσαμε, ἀγαπητοί μου, ὀπισθοχωρώντας καὶ γυρίζοντας πίσω, σὲ ἐποχὴ εἰδωλολατρικῆ.

Ἡ μυθολογία λέει, ὅτι ὅταν ὁ Πηλεὺς καὶ ἡ Θέτις τελοῦσαν τοὺς γάμους των ἔγιναν **καλλιστεῖα στὸν Ὀλυμπο** καὶ ἦταν προσκεκλημένη ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῶν θεῶν. Μουσικὴ καὶ φαγοπότι. Ἀνοιχτὲς οἱ πόρτες. Ὑποδεχόταν ἡ Ἀφροδίτη, κερνοῦσε κρασί ὁ Βάκχος, τραγουδοῦσε ὁ Ἀπόλλων. Μεταξὺ τῶν καλεσμένων ὁ μοιχὸς Δίας, ἡ ἄπιστη Ἥρα καὶ οἱ κόρες τῆς ἔτοιμες γιὰ ὀργιώδη χορό, σάτυροι μὲ τὶς οὐρές τους, ἔξαλλες βακχίδες, γυμνὲς νύφες σπηλαίων, δασῶν, λιμνῶν, ποταμῶν.

Ἀλλὰ μία θεά, ἡ **Ἔρις**, δὲν εἶχε προσκληθῆ καὶ προσβεβλημένη ἐκδικήθηκε ρίχνοντας τὴν ὦρα τοῦ συμποσίου ἓνα **χρυσὸ μῆλο** μὲ τὴν ἐπιγραφή «*Τῇ καλλίστῃ*», νὰ δοθῆ δηλαδὴ στὴν ὠραιότερη θεά. Αὐτὸ προκάλεσε διαπληκτισμό· Ἥρα, Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη διεκδικοῦσαν τὸ μῆλο. Γιὰ νὰ λυθῆ ἡ διαφωνία, ὁ Ἑρμῆς τὶς ὠδήγησε σὲ ἄλλη κορυφή, στὸ ὄρος Ἴδη, ὅπου ὁ Πάρις ἔβασκε τὰ κοπάδια τοῦ πατέρα του. Αὐτὸν ἔβαλαν νὰ κρίνῃ, κι αὐτὸς ἔκρινε ὡς ὠραιότερη τὴν Ἀφροδίτη, γιὰ αὐτὴ τοῦ ὑποσχέθηκε κρυφὰ ὅτι θὰ τὸν διευκολύνῃ νὰ πάρῃ γυναῖκα του τὴν ὠραία Ἑλένη. Ἡ δὲ ἄρπαγὴ τῆς Ἑλένης ἔγινε ἀφορμὴ νὰ γίνῃ στάχτη τὸ βασίλειο τῆς Τροίας· αὐτὸ ἦταν τὸ ἀπώτερο ἀποτέλεσμα τῶν πρώτων ἐκείνων καλλιστείων.

–Τί δουλειὰ ἔχουμε ἐμεῖς, θὰ πῆ κάποιος, μὲ τοὺς «*βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους*» (Ἄ Τίμ. 4,7) τῆς εἰδωλολατρίας;... Δὲν τὰ εἶπαμε αὐτὰ πρὸς ἔπαινον τῆς εἰδωλολατρίας, ἀλλὰ γιὰ ἄλλο σκοπὸ· γιὰ νὰ τονίσουμε, ὅτι ἡ **εἰδωλολατρία ἀπ' τὸν Ὀλυμπο κατέβηκε στὴ χριστιανικὴ κοινωσία**. Ἄν ἀμφιβάλλετε, τότε ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο ἄς πᾶμε στὴν πρωτεύουσά μας, τὴν Ἀθῆνα.

Τὸ 1952 ἔγιναν γιὰ πρώτη φορὰ **καλλιστεῖα στὸ ξενοδοχεῖο «Μεγάλῃ Βρετανία»**. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μᾶς ἦρθε νέο φροῦτο, μᾶς πέταξαν

ἓνα χρυσὸ μῆλο μὲ τὴν ἐπιγραφή «*Τῇ καλλίστῃ*». Τὸ μῆλο λέγεται «**Στάρ - Ἑλλάς**». Δηλαδή, διευθύνονται κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων Ἀμερικῆς, ποὺ ψαρεύουν παντοῦ νὰ βροῦν δύστυχες κοπέλλες πρόθυμες νὰ ἐπιδεικνύουν τὶς σάρκες τους, ἔκαναν διαγωνισμό ἀνά τὴν οἰκουμένη, γιὰ νὰ ἐκλεγῆ μεταξὺ τῶν καλλονῶν τῶν λαῶν ἡ πρώτη, ἡ παγκόσμιος «στάρ». Καὶ οἱ εὐσχήμονες αὐτοὶ ἔμποροι τῆς σαρκὸς ἀπευθύνθηκαν καὶ στὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ στείλῃ στάρ.

Ἡ **ἀπάντησι** ποὺ τοὺς χρειαζόταν ἦταν ἡ ἐξῆς. –Μάθετε, κύριοι, ὅτι ἡ Ἑλλάδα μετὰ τὴν κατοχὴ καὶ τὸν ἐμφύλιο ἔχει μεταβληθῆ σὲ κρηνίου τόπο, Γολγοθᾶ. Θρηνεῖ σὲ τάφους 500.000 παιδιῶν τῆς, μὲ μυριάδες ἀναπήρους, χῆρες καὶ ὀρφανὰ, κ' ἐσεῖς μᾶς ζητᾶτε στάρ; Δὲν ἔχουμε στάρ. Χέρια, πόδια, μύτες, αὐτιά κομμένα, μάτια βγαλμένα, νεανικὰ πρόσωπα παραμορφωμένα ἀπὸ τὰ βλήματα τῶν ὄλμων, αὐτὰ ἔχει νὰ στείλῃ ὡς δείγματα καλλονῆς. Αὐτὰ εἶνε τὰ φωτεινά τῆς ἄστρα. Γι' αὐτὰ καυχᾶται ἐν Κυρίῳ. **Ἰδέα εἶνε ἡ Ἑλλάδα, σάρκες μὴ ζητᾶτε**. Δὲν ὑπάρχει ἐδῶ Ἑλληνίδα ἄξια τοῦ ὀνόματός της ποὺ θὰ λησμονήσῃ τὸ δράμα μας καὶ θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὶς σάρκες τῆς, τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ σάρκες τῶν ἡρώων ἀδελφῶν τῆς, ποὺ ἔπεσαν γιὰ τὴν ἐλευθερία, δὲν σάπισαν ἀκόμη στὶς κορυφὲς τῶν βουνῶν τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας. Ἡ Ἑλλάδα, κύριοι ἐπιχειρηματίες τῶν κινηματογράφων, πενθεῖ, δὲν ἔχει νὰ σᾶς στείλῃ στιλβωμένες ἐπιδερμίδες γιὰ διεθνή ἔκθεσι. Ψάξτε ἄλλοῦ νὰ βρῆτε τὶς καλλονές σας.

Αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἴνε ἡ ἀπάντησι τῆς πατρίδος μας. Ἀλλὰ δυστυχῶς τέτοιες σκέψεις δὲν ἐπικράτησαν. Καὶ ἔτσι **ἔγιναν κ' ἐδῶ κινηματογραφικὰ καλλιστεῖα**. Ἀπογευματινὴ ἔφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἀνέλαβε ἀδίστακτα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ξένους. «Ὅσοι θέλουν νὰ λάβουν μέρος στὰ καλλιστεῖα», φώναζε ὁ συντάκτης, «νὰ μᾶς στείλουν τὶς φωτογραφίες τους»· καὶ ὄχι μόνον κεφάλι καὶ μπουῖστο ἀλλὰ καὶ ὅλο-

σωμες με ...μαγιά, και κατόπιν να παρουσιαστούν ἔτσι μπροστά σε ἑλλανόδοικο ἐπιτροπὴ ἀπὸ δημοσιογράφους, ἡθοποιούς, λογοτέχνες, γλύπτες, ζωγράφους, καθηγητὰς πανεπιστημίου κι ἀκαδημαϊκούς. Δημοσιεύθηκε και φωτογραφία τῆ στιγμῆ πού μία δύστυχη Ἑλληνίδα, σχεδὸν γυμνή, στέκεται μπροστά τους και τὴν ἐξετάζουν ἐπιμελῶς, λὲς κ' εἶνε βοδινο κρέας σὲ συνοικιακὸ κρεοπωλεῖο. Αὐτὸ εἶνε ἔργο ὑψηλό, ἔργο ἐπιστημόνων. Τί ρεζιλίκι!

Ἔτσι πολλές Ἑλληνίδες περνοῦσαν γυμνὲς μπροστά στὴν ἐπιτροπὴ, και δημοσιεύονταν φωτογραφίες τους. Στὴν ἀπορία, **γιατί** νὰ ἐκτίθενται ἔτσι δημοσίως οἱ Ἑλληνίδες; ἢ ἀπάντησι εἶνε· **τὸ κέρδος!** ἐφημεριδοπῶλες φώναζαν «Ἐδῶ κορίτσια με μαγιά», «Ἐδῶ κορίτσια μιὰ δραχμὴ». Αὐτὴ ἢ εἴσπραξι διαφέρει πολὺ ἀπὸ τίς εἰσπράξεις οἴκων ἀνοχῆς;

Δύστυχες Ἑλληνίδες, τί ἐξευτελισμὸ ἔχετε ὑποστῆ! Κι ἂν εἴστε Ἑλληνίδες, γιατί δὲν παρουσιάζεστε με τὰ ὀνόματά σας, ἀλλὰ με ὀνόματα ξένα· Τζό, Τίπ, Γιολάντα, Λία, Ρισβίντα, Ὑβόν, Λα-βά, Μαρούσκα...; Κι ὁ ἐξευτελισμὸς συνεχίστηκε· ἀπὸ ὅλες ἐκεῖνες προκρίθηκαν δέκα και τελικὰ μία ἐξελέγη «Στάρ - Ἑλλάς». Ἐξελέγη τῆ νύχτα τοῦ Σαββάτου, καθὼς ξημέρωνε Ἐ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα προσκεκλημένων, ἐκείνων δηλαδὴ πού εἶχαν ἀγοράσει τὸ ἀλμυρώτατο εἰσιτήριο τῶν 250 χιλιάδων δραχμῶν. Σπατάλες, πού προκαλοῦν τὸ λαὸ και δημιουργοῦν κατάστασι πού ἐγκυμονεῖ θύελλες. «Ἄλλοιμονο σ' ἐκείνους πού γελοῦνε ὅταν οἱ ἄλλοι κλαῖνε», λέει ὁ ποιητὴς Παράσχος. Και κλαῖνε πολλοὶ σήμερα στὴν Ἑλλάδα, πάρα πολλοί.

* * *

Τὰ κινηματογραφικὰ καλλιστεῖα, ἐξελιγμένη μορφή τῶν θλιβερῶν ἐκείνων καλλιστείων πού ἴδρυσε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Ἑβραῖος δημοσιογράφος Ντὲ-Βαλὲφ πρὸς ἀνάδειξιν τῆς «Μις-Εὐρώπη», **καταδικάζονται ἀπὸ τὴν ἀδιάφορη συνείδησι** τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ νοῦς και ἡ καρδιὰ τοῦ Χριστιανοῦ ἐξανίσταται.

Και οἱ πρῶτοι κακοὶ καρποὶ ἐμφανίστηκαν ἤδη· **ἡ εἰρήνη φυγαδεύεται** ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, χιλιάδες νέες ξεμυαλίζονται, πλάθουν ὄνειρα, θεωροῦν ἰδανικὸ τους νὰ γίνουν στάρ, εἰδῶλο. Ἔτσι **ἀλλοιώνεται ὁ χαρακτήρας τῆς Ἑλληνίδος.** Ἐξαμερικανίζόμεθα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ. Ἐπικίνδυνος κατήφορος σὲ στόματα ἀβύσσου, πού χάσκουν γιὰ νὰ καταπιοῦν τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κατηφόρα αὐτὴ πρέπει νὰ σταματήσῃ ὀπωσδήποτε και ἐγκαίρως. Οἱ δυνάμεις πού

τάχθηκαν φουροὶ τῶν παραδόσεων θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν ἀντιδράσει. Ἡ Ἱεραρχία μας θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε κηρύξει **σταυροφορία κατὰ τοῦ γυμνισμοῦ** με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν. Κάτι περισσότερο. Φανταστῆτε. Τῆ νύχτα ἐκεῖνη τῆς ἐκλογῆς **ὁ ποιμενάρχης** νὰ πάρῃ τὸ ραβδί του και νὰ πάῃ στὴν αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου «Μεγάλῃ Βρεττανία», και ἀπευθυνόμενος στὸ πλῆθος τῶν ἀριστοκρατῶν πού θὰ εἶχαν μαζευτῆ νὰ ὑψώσῃ τὴ φωνή του και νὰ πῆ·

Κύριοι, κυρίες, δεσποινίδες ὑποψήφειες καλλονές· χθὲς τὸ βράδυ στοὺς ναοὺς μας ἐψάλη ὀλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος με τὰ 144 «*Χαῖρε*» πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία. «*Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης...*» «*Χαῖρε, ἢ στήλη τῆς παρθενίας...*» «*Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων...*». Θέλω νὰ σᾶς ρωτήσω· αὐτὸ πού θὰ γίνῃ στὴν αἴθουσα αὐτὴ συμβιβάζεται με τὸν Ἀκάθιστο ὕμνο, με τὴν «*Ὡραιότητα τῆς παρθενίας*», με τὸ κήρυγμα περὶ ἐγκρατείας και ἀγνότητος; Ἔσεῖς, κορίτσια τῆς Ἑλλάδος, τί σχέσι ἔχετε με τὰ ἀστέρια τοῦ ἀμαρτωλοῦ κινηματογραφικοῦ στερεώματος τῆς Ἀμερικῆς; Κ' ἐσεῖς, κύριοι, τί θέλετε ἐδῶ; ὡς Χριστιανοί, ὡς Ἑλληνες, ὡς ἄνθρωποι δὲν ντρέπεστε; Ὡς ποιμενάρχης σας, πού θὰ δώσω φρικτὸ λόγο γιὰ τὸν καθένα και τὴν καθεμίᾶ σας, σᾶς παρακαλῶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἐσταυρωμένου Κυρίου νὰ ἀδειάσετε αὐτὴ τὴν αἴθουσα και νὰ γυρίσετε στὰ σπίτια σας. Διανύουμε περίοδο Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, πᾶμε πρὸς τὰ σεπτὰ Πάθη τοῦ Σωτῆρος, και **τέτοια θεάματα ἀπαγορεύονται ἀπολύτως...**

Εἶμαι βέβαιος ὅτι και μόνο ἢ ἐμφάνισι τοῦ γέροντος ἀρχιεπισκόπου στοὺς διαδρόμους τοῦ ξενοδοχείου θὰ δημιουργοῦσε ταραχὴ και σύγχυσι, και **κανεὶς δὲν θὰ εἶχε τὴν ἀναίδεια** νὰ μείνῃ ἐκεῖ και νὰ ἐκλέξουν στάρ.

Ἄλλὰ Ἐκκλησία δὲν εἶνε μόνο ὁ ἀρχιεπίσκοπος· εἶνε και οἱ ἱερεῖς και οἱ ἱεροκήρυκες και ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ και οἱ νέοι και τὰ παιδιὰ τῶν κατηχητικῶν σχολειῶν και ὅλος γενικὰ ὁ εὐσεβῆς λαός. **Ὁ καθένας ἄς ξεσηκωθῆ.** Εἶνε ἐπιταγὴ τῶν ἡρώων μας ἀπὸ τὸ 1821 και ἐξῆς, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάδα Χόλλυγουντ, Σόδομα και Γόμορρα. Ὑπάρχουν ἀστέρια πού φωτοβολοῦν στὰ ὕψη τῶν οὐρανῶν, και ὑπάρχουν ἀστέρια πού σχηματίζουν πάνω στὸ βόρβορο τὰ πέλματα τῶν χηνῶν· ἄς διαλέξουμε.

Τὰ καλλιστεῖα δὲν ἔχουν θέσι ἐδῶ. Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς ἔχουν μεγάλη εὐθύνη. Λαὲ τῆς Ἑλλάδος, ξύπνα! σήκω, τί κοιμᾶσαι;

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**